

Echa z konwencji – Białogard [2010]

Białogard - 23-25 lipca 2010 r.

Hasłem 29. konwencji odbywającej się na tym miejscu były słowa męża Bożego Jozuego:

„Ja i dom mój będziemy służyli Panu” – Joz. 24:15.

Zgromadzonych gości, przybyłych w liczbie ponad 400 osób, z kraju, a również z dalekiej Australii oraz z Indii, powitał brat Jan Knop, który też był przewodniczącym pierwszego dnia konwencji.

Tematem: „Ja i dom mój będziemy służyli Panu” usłużył brat Ryszard Knop. Jozue przed swoją śmiercią zgromadził lud w Sychem i zachęcał do gorliwego służenia Panu Bogu, przestrzegał przed bałwochwalstwem i odstępstwem od prawa Bożego. Postanowienie Jozuego, że on sam i jego dom będą służyć wyłącznie Panu, jest piękną nauką dla duchowego Izraela. Dobry wybór służenia tylko Panu przez nas samych i naszych bliskich: dzieci, rodzinę i zbór powinien być głównym zadaniem naszego chrześcijańskiego życia.

Drugim wykładem na temat: „Lekcja z ostatnich dni życia naszego Pana” (opisana w Ew. Mateusza 21 rozdział) usłużył brat Paweł Dąbek. Wydarzenia ostatnich dni życia naszego Pana przed ukrzyżowaniem, Jego czynności i nauczanie, zawierają głęboką treść całej Jego misji. Rozdział ten zawiera takie wydarzenia jak: wjazd tryumfalny do Jerozolimy, oczyszczenie świątyni, przeklęcie drzewa figowego, rozmowa z nauczonymi w Piśmie. W podobieństwie o dzierżawcach winnicy Pan wykazał kapłanom i faryzeuszom, że oni są tymi złymi sługami i zostaną usunięci, a ich miejsce zajmą inni, którzy przynosić będą owoce w odpowiednim czasie.

Wykładem: „Czasy ochłody i czas naprawienia wszystkich rzeczy” (Dzieje Ap. 3:20-21) służył brat Tomasz Sygnowski. Po uzdrowieniu człowieka chromego apostoł Piotr wypowiada prorocze słowa o dziele Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. Myślą przewodnią jego mowy było naprawienie wszystkich rzeczy. Aby nadeszły od Pana czasy ochłody, związane z wtóрым przyjściem Jezusa Chrystusa. Po wielowiekowym okresie czasów upalenia, jakiego doznawała ludzkość z powodu upadku, nastąpiły czasy ochłody, częściowej ulgi w wielu dziedzinach życia ludzi, zwiastującej zmianę dyspensacji. Czas naprawienia wszystkich rzeczy, pełna restytucja, nastąpi w niedalekiej przyszłości.

Ostatnim wykładem w tym dniu służył brat Marek Siko-

ra. Tematem jego wykładu było: „Hojne wejście do Królestwa” (2 Piotra 1:11). W oparciu o zapis 2. listu apostoła Piotra, rozdział pierwszy, brat analizował warunki, które należy spełnić, aby wejście do niebiańskiego Królestwa było szeroko otwarte. Apostoł oświadcza, że wszystko co jest potrzebne do osiągnięcia tego stanu, Boska moc nam darowała. Nasz postępowanie w rozwoju chrześcijańskiego charakteru zapewni nam, że otrzymamy hojne wejście do wiekiściego Królestwa Pana naszego Jezusa Chrystusa.

W drugim dniu konwencji przewodniczył brat Bronisław Kaczor.

Pierwszy wykładem w tym dniu służył brat Dariusz Bywalec, który mówił na temat: „Wam dane jest znać tajemnice Królestwa Bożego” (Mat. 13:11). Pan Jezus uświadamiał swoich uczniów, że tajemnice Boże są objawiane wyłącznie Jego wybranym – „tym, którzy się Go boją” (Psalm 25:14). Pan Bóg realizację swojego planu objawia tym, którzy spełniają pewne warunki: są pokorni, uczynili z siebie ofiarę i zostali spłodzeni z ducha świętego. Tajemnice stworzenia Bożego, dozwolenia złego, okupu, wyboru Nowego Stworzenia, restytucji i ustanowienia Królestwa Bożego zostały objawione dzięki światłu Ewangelii Chrystusowej.

Brat Edward Pietrzyk w wykładzie: „Izrael, Egipt i Asyria błogosławieństwem ziemi” (Izaj. 19:24-25) starał się przeprowadzić analizę tego proroctwa. Jak należy rozumieć, że Egipt i Asyria, narody bałwochwalcze, miałyby być wspólnie z narodem wybranym Izraela błogosławieństwem ziemi? Brat, korzystając z innych zapisów proroczych: Izaj. 27:12-13 oraz Mich. 7:11-12, doszedł do wniosku, że proroctwo mówi o trzech klasach narodu wybranego: synowie izraelscy zbierani jeden za drugim oraz dwie klasy tych, którzy zaginęli w Asyrii i zostali rozproszeni w Egipcie, a będą zgodnie z obietnicą daną Abrahamowi błogosławieństwem wszystkich narodów ziemi,

Trzecim wykładem w tym dniu służył brat Adam Kopczyk z Australii. Temat jego wykładu: „Arka Przymierza” przybliżył zrozumienie znaczenia najważniejszego przedmiotu znajdującego się w Świątyni Najświętszej namiotu zgromadzenia. Arka, jej budowa z ubłagalnią oraz dwoma cherubami ze szczerego złota, jak też przedmioty zawarte w jej wnętrzu i nadprzyrodzone światło shekinah mają bardzo ważne znaczenie w każdym szczególe. Ogólnie arka obrazuje ucieleśnienie planu Bożego i jego docelową realizację.

Po przerwie obiadowej wykładem: „Pójdę za Jezusem” usłużył brat Daniel Krawczyk. Był to wykład związany z

chrztem, do którego przystępowało pięcioro braterstwa: dwie siostry i trzech braci. Chrzest symboliczny w wodzie rozpoczyna proces, który trwa przez całe życie ofiarnicze. Brat w wykładzie zachęcał do kontynuowania dzieła ofiary tych, którzy rozpoczynają drogę poświęcenia, a również wszystkich, którzy rozpoczęli tę drogę wiele lat wcześniej. Wszyscy zgromadzeni składali życzenia opieki Pańskiej tym, którzy obrali tę szczytną drogę za Jezusem.

Przy zakończeniu tego dnia, po uroczystości chrztu w rzece Parsęcie, korzystaliśmy ze społeczności „Zebrania świadectw”. W tej społeczności przewodniczył brat Stanisław Sławiński. Przewodnią myślą tego zebrania było hasło konwencji: „Ja i dom mój będziemy służyli Panu”. Brat zachęcał, aby biorący udział, dzielili się wspomnieniami ze swego życia, jaki wpływ na poznanie Prawdy mieli rodzice, zbór i inne osoby lub czynniki. W zebraniu wzięło udział około 20 osób, którzy w sposób interesujący wspominali, jakimi cudownymi rzeczami Bóg ich obdarował, że zostali ubogaceni Jego Prawdą.

Po kolacji braterstwo z Indii zaprezentowali pokaz audiowizualny z życia braci na terenie tego odległego kraju. Mogliśmy chociaż częściowo poznać warunki i problemy braci tej samej kosztownej wiary, żyjących tą samą nadzieją jak my.

W trzecim dniu przewodniczącym konwencji był brat Edward Pietrzyk.

Pierwszym wykładem usłużył brat Franciszek Olejarz, mówiąc na temat: „Fałszywi prorocy”. Biblia poświęca dużo miejsca prorokom Pańskim, którzy byli posyłani przez Boga w celu przekazywania Jego zamiarów i nauk. Również dużo zapisów dotyczy proroków fałszywych, głoszących własne wizje oraz wprowadzających oszustwo i bezprawie. Tak było w czasach starożytnych, gdy tacy prorocy wprowadzali bałwochwalstwo wśród narodu wybranego i prześladowali proroków Pańskich. Pan Jezus i apostołowie zapowiadali, że również wśród naśladowców Pana powstaną fałszywi prorocy, jako wilcy w odzieniu owczym, których będzie można rozpoznać po ich owocach – uczynkach i naukach.

Brat Samuel Premraj z Indii podzielił się wykładem na temat: „Orły w Piśmie Świętym”. Wykład tłumaczył brat Łukasz Fil. Mówca dużo opowiadał o tych szlachetnych ptakach, których na świecie jest 60 gatunków. W ciekawy sposób brat opisał zwyczaje orłów, sposób i miejsce zakładania gniazd, ich rozmnażanie oraz opiekę nad potomstwem. W Piśmie Świętym orzeł jest wspomniany 25 razy i przyjmuje różne znaczenia. Bóg nazywa siebie orłem, a swoje dzieci orlętami. Którzy

ufają Panu, nabierają sił jak orły (Izaj. 40:31).

Następnym wykładem służył brat Henryk Szarkowicz; jego temat: „Dziedzictwo opustoszałe” (Izaj. 49:8). Proroctwo to zawiera w sobie całe dzieje człowieka od raju do przyszłej wieczności. Pierwszy człowiek Adam otrzymał z ręki Boga dziedzictwo, które wskutek upadku zostało utracone oraz w wyniku grzechu zostało zaniedbane i rozproszone. Degradacja doprowadziła do zniszczenia norm moralnych i umysłowych. Ziemia została przeklęta, opustoszała i zaniedbana, wszystko uległo ruinie. Proroctwo mówi jednak, że dziedzictwo to zostanie przywrócone przez ustanowionego pośrednika.

Ostatnim wykładem usłużył brat Piotr Krajcer na temat: „Jedność i jednomyślność” (Filip. 2:1-4). Jedność ożywia społeczność, ale jednomyślność nie jest tym samym co jednakowość. Nie oznacza to, by sposób zachowania był identyczny. Mamy dążyć do osiągnięcia jednomyślności w rozumieniu podstawowych prawd i zasad współżycia. Apostoł Paweł w Liście do Rzymian, w rozdziałach 14 i 15, podaje jak należy postępować w różnych sytuacjach, dążąc do jednomyślności.

Na zakończenie brat przewodniczący podsumował przeżycia społeczności w ciągu trzech dni naszej konwencji. Jak Mojżesz z góry Nebo oglądał Ziemię Obiecaną, tak my naszą tęsknotą wglądaliśmy w dal niebiańskiej ojczyzny. Niech hasło konwencji wywiera dodatni wpływ na nasze życie ofiarnicze: „Ja i dom mój będziemy służyli Panu”. Jozue mówił w Sychem do ludu: Obierzcie sobie dziś, jak i komu chcielibyście służyć. Podobne zagadnienie wyboru często staje przed nami, a my na to odpowiadamy: Niech inni służą, jak chcą i komu chcą, ale my, którzy poznaliśmy, że dobrotliwy jest Pan, będziemy Jemu służyć i Jemu cześć oddawać. Jozue, który powiedział te słowa reprezentuje Jezusa, który wskazał jak należy służyć Bogu i według tej nauki będziemy starali się postępować.

Dziękujemy braciom usługującym Słowem Prawdy oraz braterstwu, którzy usługiwali dobrami doczesnymi. Przede wszystkim dziękujemy Ojcu Niebieskiemu i Zbawicielowi za obfitość błogosławieństw otrzymanych na tym miejscu w społeczności braterskiej.

Przekazujemy wszystkim czytelnikom serdeczne pozdrowienia z życzeniami obfitości błogosławieństw Bożych.

Kopak Jerzy
R-
„Straż”